

Warszawa, 23 listopada 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A47j 35/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23878.

~~Kl. 34 I, 7/01.~~

Zygmunt Szulce
(Warszawa, Polska).

34b 35/00

Maszynka do naparzania ziół.

Zgłoszono 28 lutego 1935 r.
Udzielono 21 września 1936 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy prostej, taniej i doskonałej maszynki do naparzania, która jest przedstawiona na załączonym rysunku, przyczem fig. 1 przedstawia schematycznie jej widok z boku w przekroju, fig. 2 i 3 — widok z góry i z boku w jednym z przykładów wykonania, fig. 5 — schematyczny przekrój maszynki odmiennie wykonanej, a fig. 6 — maszynkę odwróconą po zagotowaniu i ustawioną na szklance.

Maszynka według wynalazku może być wykonana z jakiegokolwiek odpowiedniego materiału, jak blacha, porcelana, szkło i t. d. Maszynka składa się z kociołka, zaopatrzonego w szyjkę, przedzieloną dwoma

sitkami. Przy boku kociołka jest wpuszczona rurka, nie dochodząca do dna. Pokrywka maszynki jest zaopatrzona w oparcie.

Sposób użycia jest następujący. Kociołek napełnia się wodą, pomiędzy oba sitka wkłada się środek naparzany i stawia się na ogniu, przyczem wylot rurki zakrywa się korkiem. Para, przenikając stopniowo przez środek, znajdujący się pomiędzy sitkami, rozgrzewa go i rozmiękcza. Po zagotowaniu stawia się maszynkę dnem do góry na jakimkolwiek naczyniu, np. na szklance, zapomocą oparcia, jak wskazuje fig. 6. Do przewracania maszynki służy uchwyt umieszczony pod kątem 90° do wylotu rurki, dzięki czemu przy przewraca-

niu maszynki z prawa na lewo woda, znajdując się jeszcze w rurce, przelewa się do kociołka. Wrzątek przecieka pomiędzy sitkami. Po chwili wyjmuje się korek, a napar jest gotowy i przecieka przez sitko do naczynia. Zamykając otwór rurki dłużej lub krócej, można regulować czas naparzania do pożądanej mocy. Również można powstrzymać przeciekanie do naczynia przez ponowne założenie korka czy zamknięcie zatworu.

Fig. 1 — 4 przedstawiają jeden przykład wykonania maszynki według wynalazku. Siteczko *C* posiada łapki *I*, które przechodzą przez wycięcia *L* i po zakręceniu przymocowują sitko do obrzeża *K*. Sitko *D* spoczywa na występie *M* i posiada łapkę *N*, służącą do wyjmowania.

Odmienne wykonaną maszynkę przedstawia fig. 5, na której wszystkie trzy jej części pokazane są oddzielnie. Litera *B* oznacza kubeczek z dnem podziurkowanym, który się wciska w szyjkę kociołka *A*. Na kubeczek nakłada się sitko *C*, mające kształt kapturka z rondem *F*, tworzącem

oparcie przy stawianiu maszynki na naczyniu. Wypukły kształt sitek ułatwia w znacznym stopniu przeciekanie, tak że maszynki do zaparzania niektórych środków mogą być wykonane bez rurki *E*.

Kociołek *A* można zaopatrzyć w grzejnik elektryczny lub inny.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maszynka do naparzania, znamieną tem, że jej kociołek posiada w górze szyjkę (*B*), w której umieszcza się pomiędzy dwoma sitkami środek naparzany, przyczem szyjka ta jest zaopatrzona w oparcie (*F*) do ustawiania maszynki w odwróconem położeniu na naczyniu podczas naparzania.

2. Maszynka do naparzania według zastrz. 1, znamieną tem, że jej kociołek jest zaopatrzony w pionową rurkę (*E*), sięgającą prawie do jego dna.

Z y g m u n t S z u l c e.

